

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

17 mai 2018*

„Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală – Dreptul mărcilor – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 13 – Epuizarea drepturilor conferite de o marcă – Import paralel – Reambalarea produsului care poartă marca – Nouă etichetare – Condiții aplicabile dispozitivelor medicale”

În cauza C-642/16,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania), prin decizia din 6 octombrie 2015, primită de Curte la 14 decembrie 2016, în procedura

Junek Europ-Vertrieb GmbH

împotriva

Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul J. L. da Cruz Vilaça, președinte de cameră, domnii E. Levits și A. Borg Barthet (raportor), doamna M. Berger și domnul F. Biltgen, judecători,

avocat general: domnul M. Bobek,

grefier: domnul K. Malacek, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 24 ianuarie 2018,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Junek Europ-Vertrieb GmbH, de J. Sachs și de C. Sachs, Rechtsanwälte;
- pentru Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG, de C. Rohnke și de M. Stütz, Rechtsanwälte;
- pentru guvernul german, de T. Henze și de M. Hellmann, în calitate de agenți;
- pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de M. Russo, avvocato dello Stato;

* Limba de procedură: germana.

– pentru Comisia Europeană, de G. Braun, de É. Gippini Fournier și de T. Scharf, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general, pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca [Uniunii Europene] (JO 2009, L 78, p. 1).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Junek Europ-Vertrieb GmbH, importator paralel de produse sanitare utilizate în scop medical și de pansamente, pe de o parte, și Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG, producător al unor astfel de produse, pe de altă parte, în legătură cu pansamentele fabricate de această din urmă societate care au fost importate în paralel și comercializate în Germania de Junek Europ-Vertrieb, după ce au făcut obiectul unei noi etichetări.

Cadrul juridic

- 3 Articolul 13 din Regulamentul nr. 207/2009, intitulat „Epuizarea dreptului conferit de marca [a Uniunii Europene]”, prevede:

„(1) Dreptul conferit de marca [Uniunii Europene] nu permite titularului să interzică folosirea acesteia pentru produse care au fost introduse pe piață în [Uniune] sub această marcă de către titularul mărcii sau cu acordul său.

(2) Alineatul (1) nu se aplică atunci când motive legitime îl îndreptățesc pe titular să se opună comercializării ulterioare a produselor, în special atunci când starea produselor se modifică sau se alterează după introducerea acestora pe piață.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

- 4 Lohmann & Rauscher International este titulara mărcii Uniunii Europene Debrisoft nr. 8852279, înregistrată la 22 iunie 2010 pentru „produse sanitare utilizate în scop medical”, „plasturi” și „pansamente”. Aceasta fabrică și comercializează printre altele produsul „Debrisoft pentru debridare, STERIL, 10 × 10 cm, 5 bucăți”, un pansament utilizat pentru tratamentul superficial al rănilor.
- 5 Junek Europ-Vertrieb are sediul în Austria și comercializează în Germania, prin import paralel, produse sanitare utilizate în scop medical și pansamente produse de Lohmann & Rauscher International și exportate în Austria.
- 6 La 25 mai 2012, Lohmann & Rauscher International a achiziționat dintr-o farmacie din Düsseldorf (Germania), o cutie a produsului „Debrisoft pentru debridare, STERIL, 10 × 10 cm, 5 bucăți”, importat anterior din Austria de către Junek Europ-Vertrieb. Înainte de vânzarea către farmacie, această societate aplicase pe cutia respectivă o etichetă (denumită în continuare „eticheta în litigiu”) care conține următoarele informații: întreprinderea responsabilă pentru import, adresa, precum și numărul de telefon ale acesteia, un cod de bare și un număr farmaceutic central. Eticheta era aplicată pe o parte neimprimată a cutiei și nu acoperea marca Lohmann & Rauscher International.

- 7 Ambalajul produsului a fost modificat astfel cum este ilustrat mai jos, eticheta în litigiu aflându-se jos, în partea stângă:

- 8 Eticheta în litigiu mărită se prezintă după cum urmează:

- 9 Junek Europ-Vertrieb nu informase în prealabil societatea Lohmann & Rauscher International cu privire la reimportul produsului în cauză și nici nu îi pusese la dispoziție un ambalaj al produsului modificat prin aplicarea etichetei în litigiu. Lohmann & Rauscher International a apreciat că comportamentul societății Junek Europ-Vertrieb constituia o încălcare a drepturilor conferite de marca Debrisoft, a cărei titulară este aceasta.
- 10 În consecință, ea a introdus o acțiune în fața Landgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional din Düsseldorf, Germania) prin care urmărea printre altele interzicerea – sub sancțiunea unei penalități cu titlu cominatoriu – a utilizării în comerț de către Junek Europ-Vertrieb, fără acordul său, a mărcii menționate în scopul desemnării pansamentelor pentru debridare și obligarea acestei societăți să recheme, să retragă de pe piață și să distrugă produsele în cauză.
- 11 Landgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional din Düsseldorf) a admis această acțiune.

- 12 Oberlandesgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional Superior din Düsseldorf, Germania) a respins apelul introdus de Junek Europ-Vertrieb împotriva hotărârii pronunțate de Landgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional din Düsseldorf), cu condiția ca interdicția de utilizare a mărcii în cauză să privească numai Germania. În aceste condiții, Junek Europ-Vertrieb a introdus un recurs în fața Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania).
- 13 Potrivit instanței de trimitere, soluționarea litigiului cu care este sesizată depinde de aspectul dacă principiile elaborate de Curte în ceea ce privește importul paralel de medicamente – potrivit cărora informarea prealabilă și punerea la dispoziție, la cererea titularului mărcii, a unui specimen al ambalajului constituie condiția epuizării drepturilor conferite de marcă – sunt aplicabile și în cazul importului paralel de dispozitive medicale.
- 14 În primul rând, instanța de trimitere arată, pe de o parte, că, potrivit jurisprudenței Curții, reambalarea ca atare a medicamentelor care poartă marca este cea care afectează obiectul specific al acesteia, care constă în garantarea provenienței produsului care poartă această marcă. Ea se referă printre altele la Hotărârea din 23 aprilie 2002, Boehringer Ingelheim și alții (C-143/00, EU:C:2002:246), precum și la Hotărârea din 26 aprilie 2007, Boehringer Ingelheim și alții (C-348/04, EU:C:2007:249), potrivit cărora o reambalare a medicamentelor efectuată de un terț fără autorizarea titularului poate crea riscuri reale pentru această garantare a provenienței, iar o nouă etichetare a ambalajului intră de asemenea sub incidența noțiunii de reambalare.
- 15 Pe de altă parte, din jurisprudența Curții ar reieși că opoziția titularului mărcii față de comercializarea unor medicamente reambalate, în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, care constituie o derogare de la libera circulație a mărfurilor, nu poate fi însă admisă dacă exercitarea acestui drept de către titular constituie o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre, în sensul articolului 36 TFUE (Hotărârea din 11 iulie 1996, Bristol-Myers Squibb și alții, C-427/93, C-429/93 și C-436/93, EU:C:1996:282, precum și Hotărârea din 26 aprilie 2007, Boehringer Ingelheim și alții, C-348/04, EU:C:2007:249). Ar rezulta că titularul mărcii poate interzice modificarea ce presupune orice reambalare a unui medicament care poartă marca sa și care, prin însăși natura sa, creează riscul unei atingeri aduse stării originare a medicamentului, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite cinci condiții, și anume:
- se stabilește că utilizarea dreptului asupra mărcii de către titularul acesteia pentru a se opune comercializării produselor reambalate sub această marcă ar contribui la împărțirea artificială a piețelor între statele membre;
 - se demonstrează că reambalarea nu poate afecta starea originară a produsului conținut în ambalaj;
 - se indică în mod clar pe noul ambalaj autorul reambalării produsului și denumirea fabricantului acestuia;
 - prezentarea produsului reambalat nu este de natură să prejudicieze reputația mărcii și pe cea a titularului său; astfel, ambalajul nu trebuie să fie defectuos, de proastă calitate sau neîngrijit și
 - anterior punerii în vânzare a produsului reambalat, importatorul notifică titularul mărcii și îi furnizează, la cerere, un specimen al produsului reambalat.
- 16 În al doilea rând, instanța de trimitere arată că aplicarea acestor principii nu se limitează la cazurile de import paralel de medicamente. Astfel, în Hotărârea din 11 noiembrie 1997, Loendersloot (C-349/95, EU:C:1997:530), Curtea ar fi statuat că criteriile referitoare la reambalarea medicamentelor se pot aplica în principiu și comerțului paralel cu băuturi alcoolice. Ea subliniază, pe de altă parte, că identificarea condițiilor epuizării drepturilor conferite de marcă care sunt aplicabile depinde de interesele legitime ale titularului mărcii, care prezintă relevanță în cauză în funcție de particularitățile produsului.

- 17 În al treilea rând, instanța de trimitere consideră că în speță există o nouă etichetare. Asemenea instanței de apel, ea apreciază că eticheta în litigiu aplicată de Junek Europ-Vertrieb cuprinde informații importante în limba țării importatoare și că această etichetă îi poate induce consumatorului suspiciunea că produsul care îi este oferit a fost supus, într-o etapă anterioară comercializării sale, unei intervenții efectuate de un terț fără autorizarea titularului mărcii, care afectează starea de origine a produsului.
- 18 În al patrulea rând, în ceea ce privește problema dacă principiile stabilite de Curte pentru importul paralel de medicamente sunt aplicabile fără restricție importului paralel de dispozitive medicale, instanța de trimitere subliniază că, chiar dacă dispozitivele medicale nu sunt supuse, la fel ca medicamentele, unor proceduri de autorizare, totuși, procedura de evaluare a conformității, necesară pentru ca acestea să poată circula pe piață, le face să fie, atât din punctul de vedere al fabricantului, cât și din cel al consumatorului, produse deosebit de sensibile pentru care garantarea provenienței asigurată prin marcă are o importanță deosebită, datorită gradului ridicat de răspundere a fabricantului.
- 19 Aceasta adaugă că dispozitivele medicale, la fel ca medicamentele, sunt produse care au legătură directă cu sănătatea. Dat fiind că consumatorul acordă propriei sănătăți o valoare și o atenție deosebite, nu ar fi necesar să se repună în discuție concluzia instanței de apel potrivit căreia dispozitivele medicale, asemenea medicamentelor, sunt produse deosebit de sensibile pentru care garantarea provenienței asigurată prin marca aplicată are o importanță deosebită, datorită gradului ridicat de răspundere a fabricantului.
- 20 În aceste condiții, Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul [...] nr. 207/2009 trebuie interpretat în sensul că titularul mărcii se poate opune comercializării ulterioare a unui dispozitiv medical, importat din alt stat membru în ambalajul interior și exterior original, pe care importatorul a aplicat o etichetă autocolantă suplimentară, cu excepția situației în care:

- se stabilește că utilizarea dreptului asupra mărcii de către titularul acesteia pentru a se opune comercializării produsului care a făcut obiectul unei noi etichetări sub această marcă ar contribui la împărțirea artificială a piețelor între statele membre;
- se demonstrează că noua etichetare nu poate afecta starea originală a produsului conținut în ambalaj;
- se indică în mod clar pe ambalaj cine a aplicat noua etichetă pe produs și cine este fabricantului acestuia;
- prezentarea produsului care a făcut obiectul acestei noi etichetări nu este de natură să prejudicieze reputația mărcii și pe cea a titularului său; astfel, eticheta nu trebuie să fie defectuoasă, de proastă calitate sau neîngrijită și
- anterior punerii în vânzare a produsului care a făcut obiectul unei noi etichetări, importatorul notifică titularul mărcii și îi furnizează, la cerere, un specimen al acestui produs?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 21 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie să fie interpretat în sensul că titularul unei mărci se poate opune comercializării ulterioare de către un importator paralel a unui dispozitiv

medical în ambalajul său interior și exterior original atunci când a fost adăugată de către importator o etichetă suplimentară, precum cea în discuție în litigiul principal. Mai precis, ea urmărește să afle dacă principiile stabilite de Curte în Hotărârea din 11 iulie 1996, Bristol-Myers Squibb și alții (C-427/93, C-429/93 și C-436/93, EU:C:1996:282), precum și în Hotărârea din 26 aprilie 2007, Boehringer Ingelheim și alții (C-348/04, EU:C:2007:249), sunt aplicabile fără restricție în cazul importului paralel al dispozitivelor medicale.

- 22 Cu titlu introductiv, trebuie amintite jurisprudența Curții, precum și principiile stabilite de aceasta în ceea ce privește importul paralel al medicamentelor.
- 23 În această privință, reiese dintr-o jurisprudență constantă că obiectul specific al mărcii este să garanteze proveniența produsului care poartă marca respectivă și că o reambalare a acestui produs efectuată de un terț fără autorizarea titularului poate crea riscuri reale pentru această garantare a provenienței (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 noiembrie 2016, Ferring Lægemedler, C-297/15, EU:C:2016:857, punctul 14 și jurisprudența citată).
- 24 Potrivit jurisprudenței Curții, chiar reambalarea ca atare a produselor care poartă marca este cea care afectează obiectul specific al acesteia, fără să fie necesar să se aprecieze, în acest context, care sunt efectele concrete ale reambalării efectuate de către importatorul paralel (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 aprilie 2007, Boehringer Ingelheim și alții, C-348/04, EU:C:2007:249, punctul 15).
- 25 În plus, trebuie arătat că, în ceea ce privește articolul 7 alineatul (2) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92), redactat în termeni similari celor ai articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, Curtea a considerat că, în temeiul acestei dispoziții, opoziția titularului mărcii la reambalare, în măsura în care aceasta constituie o derogare de la libera circulație a mărfurilor, nu poate fi admisă dacă exercitarea acestui drept de către titular constituie o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre, în sensul articolului 36 a doua teză TFUE (Hotărârea din 23 aprilie 2002, Boehringer Ingelheim și alții, C-143/00, EU:C:2002:246, punctul 18, și Hotărârea din 26 aprilie 2007, Boehringer Ingelheim și alții, C-348/04, EU:C:2007:249, punctul 16, precum și jurisprudența citată).
- 26 Constituie o astfel de restricție disimulată, în sensul acestei din urmă prevederi, exercitarea de către titularul unei mărci a dreptului său de a se opune reambalării, dacă această exercitare contribuie la împărțirea artificială a piețelor între statele membre și dacă, în plus, reambalarea se efectuează într-un asemenea mod încât interesele legitime ale titularului sunt respectate, ceea ce presupune în special ca reambalarea să nu afecteze starea originară a medicamentului sau să nu fie de natură să prejudicieze reputația mărcii (Hotărârea din 26 aprilie 2007, Boehringer Ingelheim și alții, C-348/04, EU:C:2007:249, punctul 17, precum și jurisprudența citată).
- 27 Astfel, Curtea a stabilit principii referitoare la limitarea epuizării drepturilor conferite de o marcă în cadrul importului paralel de medicamente (Hotărârea din 11 iulie 1996, Bristol-Myers Squibb și alții, C-427/93, C-429/93 și C-436/93, EU:C:1996:282, punctul 79, precum și Hotărârea din 26 aprilie 2007, Boehringer Ingelheim și alții, C-348/04, EU:C:2007:249, punctul 32).
- 28 Potrivit acestei jurisprudențe, în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Prima directivă 89/104, titularul unei mărci se poate opune în mod legitim comercializării ulterioare într-un stat membru a unui produs farmaceutic importat din alt stat membru atunci când importatorul a reambalat acest produs și a aplicat din nou marca pe acesta, cu excepția cazului în care:
 - se stabilește că utilizarea dreptului asupra mărcii de către titularul acesteia pentru a se opune comercializării produsului reambalat sub această marcă ar contribui la împărțirea artificială a piețelor între statele membre;

- se demonstrează că reambalarea nu poate afecta starea originală a produsului conținut în ambalaj;
 - se indică în mod clar pe ambalaj autorul reambalării produsului și denumirea fabricantului acestuia;
 - prezentarea produsului reambalat nu este de natură să prejudicieze reputația mărcii și pe cea a titularului său; astfel, eticheta nu trebuie să fie defectuoasă, de proastă calitate sau neglijată și
 - anterior punerii în vânzare a produsului reambalat, importatorul notifică titularul mărcii și îi furnizează, la cerere, un specimen al acestui produs.
- 29 Astfel, cele cinci condiții menționate la punctul anterior, care, dacă sunt îndeplinite, împiedică titularul mărcii să se opună în mod legitim comercializării ulterioare a produsului în cauză, se aplică numai atunci când importatorul a reambalat acest produs.
- 30 În ceea ce privește noțiunea „reambalare”, Curtea a precizat că aceasta include noua etichetare a medicamentelor care poartă marca (Hotărârea din 26 aprilie 2007, Boehringer Ingelheim și alții, C-348/04, EU:C:2007:249, punctul 28).
- 31 Cu toate acestea, trebuie să se sublinieze că situațiile de fapt care au condus la pronunțarea Hotărârii din 23 aprilie 2002, Boehringer Ingelheim și alții (C-143/00, EU:C:2002:246), precum și a Hotărârii din 26 aprilie 2007, Boehringer Ingelheim și alții (C-348/04, EU:C:2007:249), care priveau aplicarea unei etichete suplimentare pe ambalajul medicamentelor în cauză, sunt diferite față de situația de fapt în discuție în cauza principală.
- 32 Astfel, din cuprinsul punctului 7 din Hotărârea din 23 aprilie 2002, Boehringer Ingelheim și alții (C-143/00, EU:C:2002:246), precum și din cuprinsul punctului 24 din Hotărârea din 26 aprilie 2007, Boehringer Ingelheim și alții (C-348/04, EU:C:2007:249), reiese că, în cauzele în care au fost pronunțate aceste hotărâri, în unele cazuri fusese aplicată o etichetă care conținea anumite informații importante, precum denumirea importatorului paralel și numărul său de autorizare a importului paralel, în alte cazuri, produsul în cauză fusese reambalat în cutii concepute de importatorul paralel, pe care fusese reprodusă marca, iar apoi, în alte cazuri, acest produs fusese reambalat în cutii concepute de importatorul paralel și care nu purtau marca, ci numele generic al produsului menționat. Curtea a adăugat că, în toate aceste cazuri de reambalare, cutiile conțineau un prospect de informare destinat pacienților, care era redactat în limba țării importatoare, și anume în limba engleză, și care purta marca în discuție.
- 33 Prin urmare, în cauzele în care au fost pronunțate hotărârile menționate, era în discuție o intervenție a importatorului paralel care presupunea nu numai aplicarea unei etichete suplimentare externe pe ambalajul medicamentelor în cauză sau reambalarea acestuia, ci și, în toate cazurile, deschiderea ambalajului original pentru adăugarea în acesta a unui prospect de informare într-o limbă diferită de cea a țării de origine a produsului care purta marca în discuție.
- 34 Or, în cauza principală, trebuie să se constate, pe de o parte, că importatorul paralel s-a limitat la aplicarea unei etichete suplimentare pe o parte neimprimată a ambalajului original al dispozitivului medical în discuție, care, în fond, nu a fost deschis. Pe de altă parte, această etichetă este de dimensiuni mici și singurele informații pe care le conține sunt denumirea importatorului paralel, precum și adresa și numărul său de telefon, un cod de bare și un număr farmaceutic central care servește la organizarea, împreună cu farmaciile, a circulației produselor.
- 35 Întrucât ambalajul dispozitivului medical în cauză nu a fost modificat, iar aspectul original al ambalajului nu a fost afectat în vreun alt fel decât prin aplicarea unei etichete de dimensiuni mici care nu ascunde marca și care desemnează importatorul paralel ca fiind răspunzător de introducerea pe piață, indicând datele de contact ale acestuia, un cod de bare și un număr farmaceutic central, nu se

poate considera că aplicarea unei astfel de etichete constituie o reambalare în sensul Hotărârii din 23 aprilie 2002, Boehringer Ingelheim și alții (C-143/00, EU:C:2002:246), precum și al Hotărârii din 26 aprilie 2007, Boehringer Ingelheim și alții (C-348/04, EU:C:2007:249).

- 36 Prin urmare, nu se poate considera, în orice caz, că aplicarea unei astfel de etichete afectează obiectul specific al mărcii, care este de a garanta consumatorului sau utilizatorului final proveniența produsului care o poartă.
- 37 În aceste condiții, aplicarea unei etichete suplimentare, precum cea în discuție în cauza principală, de către importatorul paralel, și anume de către Junek Europ-Vertrieb, pe ambalajul original al dispozitivului medical, care nu a fost deschis, nu constituie un motiv întemeiat care să justifice opoziția titularului mărcii, în speță Lohmann & Rauscher International, la comercializarea ulterioară a dispozitivului medical în cauză.
- 38 Prin urmare, situația care se află la originea cauzei principale constituie un caz de epuizare a drepturilor conferite de marcă în temeiul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 39 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie să fie interpretat în sensul că titularul unei mărci nu se poate opune comercializării ulterioare de către un importator paralel a unui dispozitiv medical în ambalajul său interior și exterior original atunci când a fost adăugată de către importator o etichetă suplimentară, precum cea în discuție în litigiul principal, care, prin conținutul, prin funcția, prin dimensiunea, prin aspectul și prin amplasarea sa, nu prezintă un risc pentru garantarea provenienței dispozitivului medical care poartă marca.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 40 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară:

Articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca [Uniunii Europene] trebuie să fie interpretat în sensul că titularul unei mărci nu se poate opune comercializării ulterioare de către un importator paralel a unui dispozitiv medical în ambalajul său interior și exterior original atunci când a fost adăugată de către importator o etichetă suplimentară, precum cea în discuție în litigiul principal, care, prin conținutul, prin funcția, prin dimensiunea, prin aspectul și prin amplasarea sa, nu prezintă un risc pentru garantarea provenienței dispozitivului medical care poartă marca.

Semnături